

Parlamentul European

ȘCOALĂ-AMBASADOR

Turnul Eiffel din Paris

Muzeul Luvru

FRANȚA

ȚARĂ ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

AMBASADOR JUNIOR Diana Preda

PREZENTARE GENERALĂ

- Franța, oficial Republica Franceză, este o republică constituțională unitară având un regim semi-prezidențial, mare parte din teritoriul său și din populație fiind situată în Europa de Vest, dar care cuprinde și mai multe regiuni și teritorii răspândite în toată lumea.
- Capitala sa este orașul Paris, limba oficială este franceza, iar moneda este euro.
- Cu o populație de 65.073.482 locuitori, Franța este o țară dezvoltată, cu un indice al dezvoltării umane foarte ridicat.
- Franța joacă un rol important în istoria mondială prin intermediul influenței exercitate de cultura, limba și de valorile democratice, seculare și republicane pe care le-a promovat în ultimele două secole.

REGIUNILE FRANȚEI

- Teritoriul Franței are 18 regiuni administrative - 13 regiuni metropolitane (teritoriul de pe continentul Europa) și 5 regiuni de peste mări. Toate cele 5 regiuni de peste mări, precum și Saint-Martin (teritoriu francez din Caraibe) sunt considerate parte din UE, cu statutul de regiuni ultraperiferice.
- Din punct de vedere economic, Centre-Val de Loire este una dintre cele mai dezvoltate regiuni ale Franței. Este cea mai importantă regiune producătoare de cereale din Franța și din Uniunea Europeană, și a cincea regiune industrială a țării. Este un producător important de medicamente, cosmetice, a doua regiune producătoare de electricitate din Franța și regiune viticolă.

Harta regiunile Franței

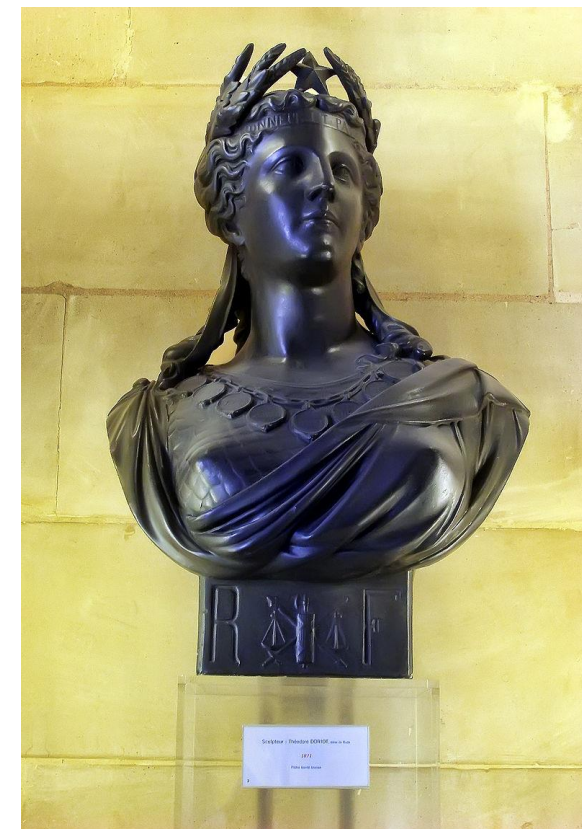
Simboluri naționale

- **Drapelul național al Franței**, cunoscut și sub numele de **Tricolore** (Tricolor), este format din trei benzi verticale egale de culori albastru, alb și roșu (de la stânga la dreapta). A apărut pentru prima dată în timpul Revoluției franceze și a fost o combinație de culori ale stemei pariziene (roșu și albastru) și culoarea regală, alb. Se aseamănă cu steagul României, care are culorile albastru, galben și roșu.
- **Marianne** este figura alegorică a Republicii Franceze. Sub aparența unei femei purtând o bonetă frigiană, Marianne încarnează Republica Franceză și reprezintă, prin ea-însăși, valorile republicane franceze conținute în deviza: «Liberté, Égalité, Fraternité». Prenumele *Marianne* provine de la contracția prenumelor *Marie* și *Anne*, două prenume foarte răspândite în secolul al XVIII-lea în Franța, și purtate de mai multe regine.

Simboluri naționale

- Deși a devenit un simbol al statului francez, nu există un model oficial al Mariannei. Cu toate acestea, Asociația Primarilor din Franța alege, în mod regulat, frânzuoaice celebre pentru a împrumuta trăsăturile lor Mariannei. Astfel, Marianne a luat chipul multor femei frumoase precum Brigitte Bardot, Catherine Deneuve sau Laetitia Casta.
- Adaptându-se cerințelor vremii, boneta frigiană a fost înlocuită cu o diademă sau coroană, simboluri ale înțelepciunii și ale puterii. Pe lângă reprezentările oficiale, bustul fiind plasat în toate primăriile țării, s-au înmulțit cele libere, ale caricaturiștilor sau ale designerilor de modă. Așadar, personajul Marianne a inspirat creatori din lumea cinematografică și a spectacolului.

Simbolurile naționale

- **Cocoșul galic** (în franceză *le coq gaulois*) este simbolul neoficial al Franței ca națiune, spre deosebire de Marianne, care reprezintă Republica Franceză și valorile sale, ca stat. El este de asemenea simbolul regiunii Valonia, componentă a statului federal Belgia, și a comunității francofone din această regiune.
- Cântecul din zori al cocoșului reprezintă un simbol al victoriei zilnice a luminii asupra întunericului, a binelui asupra răului. De asemeni, această pasăre este o emblemă a atitudinii creștine de veghe și pregătire în vederea reîntoarcerii bruște, neanunțate, a lui Hristos pe pământ, a învierii morților și judecății de apoi. Din acest motiv, în decursul Renașterii, cocoșul a devenit un simbol al Franței ca stat catolic și a ajuns să fie popular sub forma sfârlezelor de vânt de pe acoperișurile caselor. În perioada domniei regilor Valois și Bourbon, efigia regală era frecvent acompaniată de un cocoș ca o reprezentare a Franței în gravuri și pe monede.

Tradiții, obiceiuri și sărbători

- Franța se numără printre țările bine-cunoscute în lume datorită vieții culturale complexe a locuitorilor. Pasiunea pentru cultură a francezilor își are originea, printre altele, în tradițiile și istoria îndelungată a țării, reflectate într-o serie de sărbători și evenimente importante la care participă cu mare bucurie.
- Un alt motiv este și numărul mare de turiști care vizitează Franța și pentru care se organizează diferite distracții. Această țară are 11 zile de sărbătoare legale în care nu se lucrează în instituțiile de stat dar și în majoritatea societăților comerciale.

Sărbători

- Les fêtes fériées-Sărbătorile libere legale
- 1 Ianuarie - "Jour de l'an" - Anul Nou
- Data variabila - 1 Aprilie 2013, 21 Aprilie 2014 - "Lundi de Pâques" - Lunea de dupa Pastele Catolic
- 1 Mai - "Fête du Travail" - Ziua Muncii
- 8 Mai - "Capitulation de l'Allemagne" - Ziua Victoriei (Capitularea Germaniei)
- Data variabila - 9 Mai 2013, 29 Mai 2014 - "Jeudi de l'Ascension" - Inaltarea
- Data variabila - 20 Mai 2013, 9 Iunie 2014 - "Lundi de Pentecôte" - Lunea de Sanziene

Sărbători

- 14 Iulie - "Fête nationale française" - Ziua Nationala a Frantei
- 15 August - "Assomption" - Ziua Sf. Maria
- 1 Noiembrie - "La Toussaint" - Ziua amintirii mortilor
- 11 Noiembrie - "Armistice" - Ziua Armistitiului din 1918
- 25 Decembrie - "Noël" - Sarbatoarea Craciunului

Crăciunul în Franța

- Astăzi, tradițiile de Crăciun în Franța diferă. Este o ocazie foarte importantă pentru francezi, pentru că țin foarte mult la unitatea familiei și este obligatoriu ca toți membrii să se reunească la masă. Copiii francezi își așează încălțărilor în fața căminului, sperând că **Pere Noel** sau **Papa Noel** (Tata Noel) sau “le petit Jesus” (“micuțul Isus”) le va umple cu daruri. Bomboane, fructe, nuci și mici jucării sunt agățate pe ramurile bradului de Crăciun. Există și un **Pere Fouettard** (Tata Fouettard), care are datoria de a-i bate la fund pe copiii care au fost obraznici de-a lungul anului.
- **Numele “Noel” provine din expresia “les bonnes nouvelles”, cu semnificația de “vești bune”.**
- În anul 1962, a fost votată în Franța o lege care stipulează că tuturor scrisorilor trimise lui Pere Noel (Moș Crăciun) trebuie să li se răspundă cu o carte poștală. Pentru a se conforma acestei legi, cadrele didactice trimit răvașe de răspuns tuturor copiilor din școli care se adresează în scris lui Papa Noel.

Crăciunul în Franța

- În ajunul de Crăciun există obiceiul de a se posti toată ziua, pentru ca la miezul nopții, toată familia , cu excepția copiilor mici, să meargă la biserică sau la catedrală pentru slujbă .
- După asistarea la **“La Messe de Minuit”** (Liturghia de la miezul nopții), francezii se adună în grupuri de prieteni sau în familie pentru a serba **“Le Reveillon”** (Revelionul), la o masă îmbelșugată, acasă, la un restaurant sau la o cafenea. Fiecare regiune franceză are propriile tradiții culinare legate de Revelion, cu feluri de mâncare din curcan, clapon, găina sau cu *boudin blanc* (budincă albă). Bucățele sunt stropite cu vinuri Muscadet, Anjou, Sauterne and Champagne . Cuvântul **“reveillon”** provine din verbul **“reveiller”**= “a se trezi , a se deștepta”. Revelionul reprezintă o “deșteptare” simbolică, semnificând nașterea lui Isus

Crăciunul în Franța

- De-a lungul perioadei de Crăciun, se servesc deserturi tradiționale :
- ***La Buche de Noel*** (“Butucul lui Noel”), constând dintr-o prăjitură lunguiață din ciocolată cu castane, care reproduce forma unui butuc ars între ajunul Crăciunului și Anul nou în Périgord, reminiscență a unui străvechi ritual păgân;
- ***Le pain Calendeau*** (“Pâinea Calendeau”) – pâine de Crăciun făcută în sudul Franței, din care se oferă o bucată unei persoane sărace;
- ***La Galette des Rois*** (“Prăjitură regilor/magilor”), o prăjitură rotundă, tăiată în bucățele care sunt împărțite de un copil ascuns sub masă, numit “*le petit roi*” sau “*l’enfant soleil*” (micul rege sau copilul soare). Cine găsește “*la feve*”, boaba de fasole ascunsă în prăjitură, devine “rege” sau “regină” și își poate alege un partener.

Arhitectura în Franța

- **Stilul gotic în arhitectură apare în prima jumătate a secolului al XII-lea, în Franța. Arhitectura gotică este o arhitectură a urbanului, a unei culturi specifice orașelor europene. Arhitectura gotică s-a dezvoltat în apropiere de Paris, undeva în jurul anilor 1130. Printre cele mai importante edificii ale stilului gotic incipient din Franța este catedrala Saint-Denis, despre care vom vorbi în cadrul acestui articol.**
- Una dintre cele mai vechi clădiri gotice din Franța, catedrala Saint-Denis, are o vechime de aproape 900 de ani. Opinia general acceptată este că biserica Saint-Denis este prima construcție în stil gotic din lume. Catedrala Saint-Denis a adus o inovație în arhitectură: este prima biserică ce folosește masiv arcele ogivale, pentru susținerea boltei construcției. Edificiul se remarcă și printr-o trăsătură puțin întâlnită până în acel moment: înălțimea mult mai mare față de suprafața construită, aspect care i-a conferit și reputația de una dintre cele mai urâte catedrale din lume.

Arhitectura în Franta

- Deși este în mod evident și indiscutabil printre cele mai remarcabile clădiri în stil gotic, catedrala Saint-Denis îmbină și câteva elemente romanice, precum zidăria cu bolți specifice acestei arhitecturi. Impactul catedralei Saint-Denis în arhitectura gotică din Franța a fost unul uriaș. De-a lungul timpului, multe alte biserici au fost inspirate de aceasta, precum catedrala din Chartres, catedrala din Amiens și celebra catedrală Notre-Dame de Paris.

Economie și comerț

În 2018, cele mai importante sectoare ale economiei Franței erau: administrația publică, apărarea, educația, sănătatea și asistența socială (22,4 %); comerțul cu ridicata și cu amănuntul, transporturile, serviciile de cazare și alimentație publică (17,8 %) și activitățile specializate, științifice și tehnice, activitățile administrative și de asistență (14,0 %).

59 % din exporturile Franței se efectuează în UE (Germania 14 %, Spania 8 % și Italia și Belgia câte 7 %). În afara UE, 8 % din exporturi se realizează către Statele Unite și 4 % către China.

Importurile Franței provin în proporție de 69 % din celelalte state membre ale UE (Germania 18 %, Belgia 10 % și Țările de Jos 8 %). Printre importurile din afara UE, se remarcă cele din Statele Unite și din China (câte 5 %).